

פ ר ט י כ ל כס. מ/2

מישיבת ועדת השרותים הצבוריים
שהתקיימה ביום ג', ו' שבט תש"י
(24.1.1950)

נוכחים חברי הועדה:
א. רקנטי - היו"ר
ח. למדן
א. טבורי
ד. נצר
י. גיל
ח. דרורי
א. הכרמלי
א. חביב
י. לח
א.ח. שאג

מוזמנים:
מר איסרוב - מנהל המשרד לנפגעי המלחמה
מר ליטמן - מזכיר " " "

הישיבה נפתחה בשעה 08.15

היו"ר א. רקנטי: אני פותח את הישיבה. אנו הזמנו לשעה 9 את באי-כח המשרד לנפגעי המלחמה; בינתיים אנו יכולים לבחור במשלחת לוועדת הכספים. אולם, עלי להודיע שהתקשרתי עם מר פנקס, יו"ר ועדת הכספים, והוא מציע לשלוח לוועדתו מזכיר, במקום להופיע בישיבה.

י. גיל: אני חושב כי אין כל ערך להזכיר, אם אין אפשרות להסביר ולשבנע את המפקקים. דברתי עם כמה מחברי ועדת הכספים, והם אפילו הבטיחו לי שיחמכו בדבר.

היו"ר א. רקנטי: השר לוינן הודיע כי הממשלה אשרה לו תקאיב של 30 אלף לירות, והוא מבקש מאת הגב' למדן לא להופיע לפני המליאה, כי אם מבקש את הועדה לגמור את הענין עם ועדת הכספים.

ח. למדן: הרב לוינן הזמין אותי אליו ואמר לי כי הוא שוחח עם שר האוצר, ולפי דעתו, שר האוצר מוכן להענות לדרישיו. שר האוצר הסכים לאשר לפי שעה תוספת

ה. למדן:

על 30 אלף לירות, אך לדעתי, מהווה סכום זה רק כ-10% מהסכום הדרוש עד לשנת התקציב הבאה. ביחס להעלאת השאלה לדיון בכנסת, הסברתי לשר כי אני רואה חשיבות בעצם הדיון לשם הבהרת השאלה על הסעד, אשר נדחתה באבורנו וגם בכנסת, לקרן זוית. אמנם הגשתי כבר את הבקשה להכנסת סעיף זה לסדר יומה של הכנסת, אך אני משוכנעת כי הסיון לא יתקיים לפני השבוע הבא. השר חושב כי עצמ האפשרות של דיון בכנסת תשפיע על שר האוצר יותר מאשר הדיון עצמו.

ביחס לפגישתנו עם ועדת הכספים, אני חושבת כי הנכם זוכרים שלא תמכתי בהצעה זו ואינני מיחסת לה חשיבות רבה, אם כי אינני מתנגדת. לדעתי צריכה ועדת הכספים רק לדעת על ענין זה, ואני חושבת כי יהיה מתאים ביותר אָנוּמספיק בהחלט לשלוח להם תזכיר.

י. גיל: ביחס לוועדת הכספים כבר קבלנו החלטה,

ואינני חושב כי יש צורך לדון בשאלה זו מחדש. לעומת זאת, אני חושב כי הוועדה מלה צריכה להחליט בלבקש את היו"ר שלנו להתקשר עם יו"ר הכנסת ולדרוש את העמדת סעיף הסעד על סדר היום של הכנסת - לאו דוקא בשבוע הבא.

י. לח: אני מאד מודאג מסדר העבודה שלנו במליאה,

ולפי דעתי, אנו הולכים ומסתבכים מידי שבוע בשבוע. לא יחכן כי ועדה תבקש מאת הכנסת לדון על ^{כניסה}אשר. אמנם, חבר הכנסת גיל יוכל לומר לי שכבר היו חמשה או ששה מקרים כאלה, בעת הדיון על האישפוז למשל, אך בכל זאת אין זה נכון שוועדה תדרוש דיון כזה, היות ותפקידי הוועדות מוגבלים בהכנת חוקים המובאים אליהם ובהכנת חוקים חדשים והגשתם לקריאה ראשונה.

אמנם, נכון שלא כתוב בשום מקום כי אמור לוועדה לדרוש דיון באיזה ענין, אך ישנם כללים רבים אשר לפניהם אנו עובדים ושאינם רשומים בכל תקנון. לדעתי, הדרך הנכונה ביותר, שהוועדה תבקש מאת השר למסור סקירה על הסעד, כפי שעשה זאת מר רמז - או שהוועדה תעבד הצעה מסוימת ותבקש את הדיון בכנסת על רקע הצעה זו.

ד. נצור:

ברצוני להזכיר שאנו בקשנו מאח היו"ר שלנו לדאוג לכך שנשמע סקירה על אופן פעולת משרד הסעד בשטח הטיפול בעולה - עקב ידיעות שהגיעו אלינו, כי הדרישות שהצבור מעמיד למשרד זה, הולכות וגדלות. אנו רצפנו לשמוע כיצד פועלת מחלקה זו, אך אין אנו יודעים כיצד פועלות יתר החלקות של משרד הסעד ועל כן אין אנו יכולים להביע דעה על כך. עלי להזכיר לחברי הועדה שכבר קבלנו החלטה בענין הבאת סעיף הסעד לדיון בכנסת. החלטנו כי על השר יהיה למסור סקירה לפפא בכנסת, וכל חבר יהיה חופשי להביע את דעתו. במקרה שהחברה למדן תעמוד על דעתה להגיש אינטרפלציה, אינני יודעת מה יהיה מאבן השר; לדעתי הוא צריך להופיע בפני הממשלה ולהעמיד את דרישותיו, ואינו צריך לעמוד ולבקש מאת הכנסת לעזור לו במלחמה בממשלה. ביחס לוועדת הכספים, אני חושבת שעלינו להסביר להם בעל-פה את המצב. במקרה שפעדת הכספים לא תענה לדרישותינו, אנו נדרוש דיון במליאה.

היו"ר א. רקנטי: אבקש כעת את מנהל המשרד לנפגעי מלחמה למסור לנו סקירה על עבודה משרדו.

מר איסרוב: רבותי, אני רוצה למסור לכם מפורים ופרטים על עבודתנו עד כה, ועל תכניותנו להבא, בעיקר אני מתכוון למסור לכם על בעיות אחדות העומדות לפני המשרד שלנו.

משרדנו טפל עד כה בשני סוגי נפגעי מלחמה אזרחיים: נפגעים בגוף, ונפגעים ברכוש. נוסף לכך טפלנו גם במפונים - הן מישו בי הספר והן מן העיר העתיקה בירושלים. בחומר אמר למסרתי לכם עתה, תוכלו לראות שעד כה טפלנו ב-1027 מקרים של נפגעים בגופם, המתחלקים לש542 מקרי משפחות תללים ו-485 משפחות פצועים. מספר זה אינו ממצא את מספר כל הנפגעים בגופם, היות ואנו מטפלים רק באותם המקרים הזקוקים לעזרה, הן במקרה פגיעה גופנית והן במקרי פגיעה ברכוש.

ה. דרורי: האם נהגתם כך גם לגבי ההתישבות?

מר איסרוב: נהגנו בהתאם למצב הקיבוץ שהנפגע הנו

חבר¹². מקיבוץ הזורע, למשל, שלחנו

חבר על חשבוננו לחו"ל לשם רפוי, היות וידענו שקיבוץ זה סבל רבות
מן המלזמה; לעומת זאת, ישנם קיבוצים שמאבם איתן יותר, ועל כן
לא המכנר בהם.

לתלויים

אנו משלמים/לפצועים או בחללים, הקצבות
חדשיות של שש עשרה וחצי לירות לחדש, עם גוספת של 4 לירות לכל נפש
נוספת. מלבד זאת, אנו מחזיקים במוסדות 93 ילדים ומשלמים עבורם
בין 14 ל-18 לירות לחדש על כל ילד. כך, למשל, אנו מחזיקים במוסדות
7 ילדים, מתוך משפחה בת 11 ילדים, שאביהם נפגע בירושלים.

עד כה הספקנו לקדם מתוך המספר שהזכרתי

151 מקרים, על ידי הקצבות קונסטרוקטיביות שונות, כגון: פתיחת
קיוסקים, סניפי תנועה, בתי-מלאכה, שוק ב "נוה-שלום" בתל-אביב
וכדומה. כן הצלחנו להשיג עד כה מקומות עבודה ל-326 אנשים, פצועים
אלמנות ובני משפחה. עד כה הצלחנו לאפשר הכשרה מקצועית ל-55 פצועים
ובני משפחות חללים. עד עתה גמרנו את טפולנו (עד לפרסום חוק הפצויים
לנפגעים אזרחיים) ב-502 מקריה ונשארה לנו הדאגה לסדרון של 525
משפחות חללים ופצועים. לכל הפעולות הנ"ל הוצאנו עד כה סכום של
167.000 לירות, בערך; מלבד סכום זה, אנו משתדלים להיעזר גם בקרנות
בבנקים שונים, היות וחקציבנו מצומצם.

אנו דוֹעֵגִים לכך שכספים אלה יחזרו

לקופת הממשלה, ומלבד זאת, אנו משתמשים גם בכספים של מוסדות אחרים.
תנאי השתלפותנו בקרנות אלה, שונים בבנקים השונים, ונעים בין
30% ל-80%. מתוך ה-203.000 לירות אותן השארנו להלוואת שונות מתוך
הקרנות שהקימונו הוצאו כ-10.000 לירות למקרים מיוחדים של נזקים
בגוף וברכוש וכאוחו הסכום לשקום נפגעי רחוב בן-יהודה. אנו הקימונו
קרנות ממין זה, בהשתלפות מוסדות ממשלתיים ולא ממשלתיים, בבנק
אגודת ישראל, הלוואה וחסכון, אפ"ב, קופת מלוה של העובדים, "עדוד"
ועוד. את הריזיקו הראשון לוקח משרדנו על עצמו, כך שהבנקים נוחים
יותר ביחס לדרישת ערבים ובטחונות. אין אנו מקבלים את הרווחים
חמורת השקעותנו, כך שעל הלווה לשלם רק את הרווחים המגיעים לבנק -

מר איסרוב:

וגם את אלה אנו משתדלים להוריד עד כמה שאפשר. גובה האחוז תלוי בדרך כלל במידת השתתפות הממשלה בקרן, אך המקסימום מגיע לרביית של 5%. אם אנו משתתפים באותה קרן ב-50%, על הלווה לשלם 4% רביית בלבד. בבנק הלוואה וחסכון ובקופת המלווה לעובדים - בהם השתתפותנו מגיעה ל-80% - הלווה משלם 3,5% - 3% רביית בלבד. הבנק צריך לכסות את ההוצאות בעד החזקת הפקידים והטיפול בכסף, והוא דורש זאת בכל מקרה. את התשלומים יש לסיים תוך תקופה של שלש עד חמש שנים.

היו"ר א. רקנטי: מהו הנסיון עד כה להחזרת הכספים?

מר איסרוב:

עד כה מהווה מספר המאחרים בתשלומים 6% מכלל משלמי החובות. ביחס למספר כה רב של הלוואות, הרי זה אחוז משביע רצון בהחלט. ישנו רק מקרה יוצא מן הכלל, של הלוואה בסך 30 אלף ל"י, אותה אשרנו למשקים חקלאיים אשר נאלצו לפנות את ילדיהם וחלק מאנשיהם בעקב המלחמה - לשם תיקון הבנינים שלהם; עד כה לא הוחזר כל תשלום על חשבון הלוואה זו, כך שהבנקים מחייבים את חשבוננו בסכום זה. אולם, אנו סמוכים ובטוחים שכספים אלה יוחזרו - אם לא כעת, אז יותר מאוחר.

בנוגע לטיפול במפונים, עלי לציין שמספרם הגיע ל-18 אלף נפש וההוצאות הכרוכות בכך הגיעו לסכום של 464000 ל"י עד לסוף השנה התקציבית. מספר המפונים האמור, כולל 12.500 מפוני משקים חקלאיים שחזרו בינתיים למשקיהם ובכך נגמרה פרשת מפוני המשקים החקלאיים. ביחס למפוני העיר העתיקה, עומדות עדין בעיות רבות לפנינו. אתם יודעים שאנשים אלה נמצאים בקטמון, בבתיים מפוארים אמנם, אך בצפיפות גדולה מזו בה הם היו בעיר העתיקה. כאשר אנשים אלה באו מן העיר העתיקה, התחלנו לשלם לכלם הקצבות ללא הבדל, היות ואמרנו שכלם פליטים ויש לתמוך בהם. במשך הזמן התחלנו להבדיל בין אלה, אשר עקב היות פרנסתם הקבועה בעיר העתיקה הנם נפגעי מלחמה, לבין אלה אשר פרנסתם אינה קשורה בהמצאם בעיר העתיקה דוקא. ביחס לזקוקים לתמיכה מבין הפוג האחרון, באנו בדברים עם משרד הסעד והוחלט שהוא יקבלם לטיפולו.

- 6 -

מר איסרוב: בנפגעי המלחמה מבין ממוני העיר העתיקה, אנו מטפלים בדרכים שונות: אנתנו מקציבים להם את ההקצבה שקבענו לנפגעי הגוף לשם שכון; מלבד זאת, אנו מחפשים דרכים לסדורם בפרנסות שונות, כדי שלא יזדקקו לקבל הקצבות מאתנו. מלבד זאת, קבענו הקצבה מסוימת לכל תושבי העיר העתיקה ללא הבדל, לשם הספקת הציוד האישי ממינימלי, כגון: בגדים, לבנים, כלי מטבח ורהיטים - היות והם יצאו כלם את העיר העתיקה בלא כלום. מספר הנזקקים עתה למפולינו מבין תושבי העיר העתיקה, מגיע קרוב ל-400 בלבד, היות והיתר כבר שוקמו בינתיים.

אם תקחו בחשבון כי הסכום שעמד לרשותנו לשם הוצאות לתיקון בנינים ולציוד אישי לממוני העיר העתיקה לאנשי ימין-משה, וכן לפצויים לאלה שבתיהם נשארו בידי האויב, כגון, אנשי גוש עציון, עטרות, נחלת-יאחק ונוה-יעקב - תראו כי אותם 135.000 ל"י שאושרו לנו לצורך זה, לא יכלו להספיק אלא לסדור מינימלי. אנתנו, בכל אופן, עשינו כל מה שהיה ביכלתנו. את ההקצבה החדשית שאנו מקבלים, בסך 700 - 600 אלף ל"י, אנו מחלקים לאזורים השונים והם מקציבים אותם לאנשים בהתאם לתור קבוע. ביחס לציוד אישי, עלי לומר שנהגנו לתת לזוג עד שבעים ל"י ולמשפחה עד מאה ל"י. ומסכום זה היה עליהם לרכוש לעצמם בגדים, כלי-מטה, מטלמלים וכו'. אם אפשר היה להשיג להם עוד הלואה נוספת לסכום זה, אפשר לומר שהוצאנו אותה במדה מה ממצוקתו, אם כי לא נתנו לו עדיין את העזרה המלאה הדרושה לו. כן, אנתנו השתדלנו גם לאפשר ליהודי העיר העתיקה אשר אבדו את פרנסתם, לשכן את עצמם על-ידי מתן סכום נוסף המגיע עד ל-300 ל"י, בחוספת הלואה מסוימת.

עלי לציין שהצלב האדום פעל פעולה רבה בעזרה ליהודים המפונים. הוא מחלק למשקים ולמפונים בגדים, חמרי - רכואה ומצרכים והעזרה הניתנת על-ידו מצטברת לסכום הקרוב לדבע מליון לירות.

אולי ידוע לכם שאושרו לנו רק מאה אלף לירות וזהו סכום אשר יכול היה להספיק לחמשה חדשים בלבד, אך בזמן האחרון אשרה לנו ועדה הכספיים חוספת של 80 אלף ל"י.

- 7 -

ח. למדן: האם עשייתם איזה הבדל שהוץ בין מפוני

העיר העתיקה ובין מקרים סוציאליים

בכלל?

מר איסרוב: אלה האחרונים העברנו לטיפולו של משרד

הסעד.

ח. למדן: מה מספר בתי האב שהוצאתם מטפולכם?

מר איסרוב: בטיפולנו היו 530 בתי אב; עתה אנו

מטפלים רק ב-85 בתי אב.

עלי להוסיף, כי ביחס לעזרה מן הצלב

האדום אין אנו מבחינים בין מקרים סוציאליים לבין המוגדרים כנפגעי
מלחמה - כי אם כלם נהנים מחלוקה זו. עם מקבלים מהצלב האדום מצרכים
שונים. שלעתים אינם מצויים כלל בשוק. כעת אמסור לכם מהו הטפול בנפגעי
הרכוש.

אנו דרשנו מאת כל האנשים שבאו אלינו

בתביעות לפצויים או לעזרה, לערוך רשימה של נזקיהם - כך שהממשלה
תוכל להעזר ברשימה זו ולקבל תמונה ברורה פחות או יותר משיעור הנזקים
ומהיקף הבעיה, בעת שתראה לקבוע עמדה בשאלת הפצויים. אמרנו לאנשים
שפנו אלינו, כי רצוי לערוך את רשימת הנזקים, אם כי לא קיים עדיין
חוק פצויים ואם חנתן על ידינו עזרה, הרי היא תהיה בעיקר על רקע
סוציאלי. עד עתה משחק מרשימות אלה פכום המגיע ל-12 וחצי מליון ל"י
בכל הארץ, כולל 4 מליון ל"י מן המשקים החקלאיים. אין מספרים אלה
משקפים את הסכום האמיתי אשר ידעש למתן פצויים, היות והרוב רשם את
הסכומים בהתאם לגובה השקעתו בחפצים, ולא בהתאם לערכם כיום; כמו-כן
ישנם רבים אשר לא הגישו עדיין תביעות כלל, כגון האוניברסיטה, בנק
הלואה וחסכון, בית מנדלבאום ועוד. ייתכן גם שהיו מקרים של הפרזות,
אך אנו לא הקרנו בהם היות ובין כך וכך לא היינו יכולים לספק את הדרוש.

מר איטרוב:

מתוך אותם הגדרים שהזכרתי, לא נוכל לומר שסכום זה ממצא את כל היקף הוצעה.

עד כה נתקבלו אצלנו 800 בקשות מאת ניזוקים. עד עתה הספקנו לטפל ב-2000 מקרים ולתת להם הקטבות לשקום ציוד ותקוני בתים, המגיעות לכלל 144.000 ל"י. מלבד זאת נתנו הלוואות בסך 200 אלף לירות. בערך. מתוך אותן 8000 הבקשות טרם נענינו ל-6000, אך יש להניח שמתוך מספר זה ישתייכו לסוגים הזכאים להנות מטפולינו - 2000 - 3000. עלי להסביר לכם כיצד נגשנו לטיפול בנפגעי המלחמה.

היות ולא נקבעה לנו כל מסגרת של חוק עבדנו לפי שיטה המתאימה בעצם לחובבים. לא ידענו בדיוק איזה מקרים שייכים לטפולינו, ועמדנו פתאם לפני מבול של דרישות שונות. לכן, קבענו לעצמנו הגבלות שונות בבירור המקרים השייכים לטיפולינו. ההגבלה הראשונה היתה בכך שאנו מטפלים רק בנפגעי מלחמה ישירים - כלומר נפגעים בעקב הפצצות או הפגזות. אולם, היו מקרי שוד והרס רבים שנגרמו לא ע"י האויב, אם כי אלה גם כן תוצאות של אותה מלחמה. דוגמה בולטת הן הנסיבות שבעקבותיהן הפטיקו בעלי בתי המסחר ברחוב "פנטיכה מדי" בירושלים, את רכושם; בתחלת המלחמה לא נתנו זקיפי ההגנה לאנשים אלה לגשת ולפנות את רכושם, וכשהדבר כבר ניתן, לא היה להם כבר מה לפנות. מקרה דומה ארע גם בארנונה, ברמת-רחל, במוצא ובפא"ג. זה האחרון היה שיכון של פועלי אגודת ישראל, אשר לשם אאפשרות כניסתם לשיכון, הם קבלו על עצמם עול חובות; אך כשהאנשים האלה חזרו לבתיהם לא מצאו בהם דבר.

ההגבלה השנייה אותה קבענו, היתה בהתאם לאפשרויותיו של הנפגע. אם האיש עובד ומשתכר מעל למשכורת מינימלית, אנו יכולים לאשר לו הלוואה בלבד - לא מכיון שאיננו חושבים כי יש צורך לעשות יותר למענו, אלא מפני שאין תקציבנו מאפשר זאת.

מלבד מילוי שני התנאים שהזכרתי, אנו מתחשבים במדת הנזק. אם הנזק מגיע לממדים כאלה ש-200 או 300 ל"י לא יוסיפו ולא כלום, אין אנו מטפלים במקרה זה כלל. עליכם לדעת שישנם מקרים משוועים והממשלה תצטרך לקבוע עמדה בענין זה אם היא תחליט שלא לשלם פיצויים. ישנם אנשים רבים אשר חטכו להם במשך שנים פרוטות על פרוטות, עד שהגיעו לידי יסוד עסק, פתיחת חנות, בניית בית, או גם הקמת משק חקלאי; והנה לפתע הכל גנהרס ועליהם להתחיל מהתחלה. אם כי בינתיים עברו עליהם שנים וכבר אינם צעירים כל כך. זו בעיה רחבה הדורשת את פתרונה, ואלק מקרים בוודים בלבד. היו משפחות שלהם הקצבנו עד 700 ל"י, כדי שיוכלו לתקן את בתיהם לפחות, אך יותר מזה לא יכולנו לעשות. ברצוני לומר לחברי הועדה את אשר אמרתי לשר האוצר: שצג על הממשלה לקבוע עמדה בענין זה, כי האנשים נעשים במשך הזמן למרי נפש; ואם לא היו עד כה הפגזות והתפרצויות, הסיבה היא בכך שידענו להסביר לאנשים כי אנו עושים למענם ככל המותר לנו.

י. לם: אני חושב שכדאי היה אולי לקרוא למחלקה שלכם "מחלקה סוציאלית".

מר איטרוב: אין השם הזה מתאים לתפקיד אותו אנו מפללים, כי שקום המשקים "מוצא עלית" למשל, אינו יכול להקרא טיפול סוציאלי. על כן הצענו שמחלקתנו תקרא "משרד לשיקום" במקום "משרד לנפגעי המלחמה".
אנו רוצים שהממשלה תקבע: א) מה הם תחומי פעולותיו של משרדנו; ב) מה הם האמצעים שיועמדו לרשותנו; ג) יש להוציא חוק בו יקבע מי הם הזכאים לטיפול ומה יהיה אופיו של טיפול זה.

ח. למדן: אני חושבת ששאלת השיקום שייכת לתחום פעולתה של ועדת העבודה. אני זוכרת שהתקיים בירור, באם יש לך כזו במשרד אחד את הטיפול בכל נפגעי המלחמה, או שדשוי לפזר טיפול זה בין משרדים אחדים. לפיכך אני מציעה שהיו"ר שלנו יתקשר עם יו"ר ועדת העבודה בכדי לברר זאת.

י. גיל: אני מציע שנמשיך בשבוע הבא את הבירור בענין נפגעי המלחמה. לדעתי יש לבקש את היו"ר לדאוג לכך, שנוכל להמשיך את ישיבותינו עד לשעה מאוחרת יותר.

בשבוע שעבר החלטנו שבישיבה זו נסכם את הדיון בשאלת קופות החולים ע"י הצבעה. אני חושב שעלינו למלא אחר החלטה זו.

הרב א.ח. שאג: אני חושב שהיה צורך להקדיש בשבוע הבא ישיבה מיוחדת לבירור סדרי עבודתה של ועדתנו. לי נראה, כי זו הועדה הבלתי פרודוקטיבית ביותר: אין לנו עומקים אלא בברורים ובוכוחים ואיננו מגיעים לידי סכום ומעשה.

היו"ר א. רקנטי: אני חושב שהרב שאג אינו צודק. ועדתנו יכולה לרשום לזכותה הישגים כבירים בשטחי פעולתה השונים, אולם, מדי פעם בפעם עלינו גם לשמוע דינים וחשבונות, בעיקר את הנוגעים בדבר מבקשים מאתנו לשמעם.

ח. למדן: אינני רואה תועלת מיוחדת בישיבה המוקדשת לבירור צורת הועדה, אם כי נכון הדבר שאנו נגררים במדה מסוימת אחרי פניות הבאות אלינו מצד מחלקות שונות, מבלי שתהיה לנו תכנית עבודה קבועה מראש. תוצאה מכך היא, שבעיות רבות נשארות תלויות ועומדות, בו בזמן שאנו עוברים לדון בבעיות חדשות. כך למשל, שאלת מוסדות היתומים, בה התחלנו לספל עוד לפני הפגרה ועובדה היא, שלא נשלח לנו אפילו העתק מתוצאות חקירת הועדה שנבחרה לכך.

- 10 -

ח. למדן: אני חושבת שעלינו לטכס עכשיו את ענין קפות החולים, ולהבא יעיין היו"ר מה הן הבעיות בהן דנו בטוח סיכמנו, ויביא אותן לפני הועדה לסיכום.

י. לם: אני חושב שבקורתו של הרב שאג אינה מוצדקת. מלבד הטיפול בחוקים, מתפקידה של ועדה להיות בקיאה בעניני המשרדים השייכים לתחום פעולתה, ואני חושב שועדה זו פעלה רבות בכיוון זה - ונדאי לא פחות מועדות אחרות. מלבד זה, עלי להזכיר לחברים שהמטלה עומדת להציע בקרוב את חוק הביטוח העממי, ובעקב זה תיפול בחלקה של ועדה זו עבודה רבה מאוד. ואלם, עלינו לקיים את החלטותינו ולטכס כעת בהצבעה את הדיון על קפות החולים.

י. גיל: ברצוני לומר כי היו"ר שלנו מילא את תפקידו באמונה ונבאמנות. או לם, עלינו לקבוע כלל שאנו מסכמים אחר כל דיון באיזה שטח שהוא.

א. טביב: אני חושב שעבודתנו אינה מרוכזת, ולכן גם אינה פוריה. אם אין אנו יכולים לסיים את הדיונים בישיבה אחת, עלינו לקיים שתי ישיבות בשבוע.

ביחס לוועדת הכספים, אינני רואה תועלת רבה בפגישה זו, ועלינו יהיה להחליט להבא לפנות רק אל השר או אל מליאת הכנסת; אולם אם כבר החלטנו על כך, עלינו לקיים זאת.

היו"ר: א. רקנטי: הישיבה הבאה תהיה ביום שלששי הבא בשעה 08.30. בתור סעיף ראשון לסדר היום יעמוד הסיכום בעניני קפות החולים, ולאחר זאת נמשיך בשמיעת באי-כח המשרד לנפגעי מלחמה.

הישיבה ננעלה בשעה 10.50